

اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ

له عليه وه -رهزای خوای لیبیت- ده لیت: به نده به ک هات، ووتی: ناتوانم نه و نرکه ی له سهرمه جیه جتی بکه م (بو دانه وه ی نرخی نازاد بوونم به گه وره که م)؛ یارمه تیم بده، -عه لی- ووتی: ئایا هه ندیک وشه ت فیر بکه م که پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- فیری کردم، نه گهر هینده ی شاخیک قهرزت له سهر بیت؛ خوای گه وره له جیاتی تو ده یداته وه؟ بلئی: «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَعْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ». واته: (خودایه، رازیم بکه به شته حه لالکراوه کانت له جیاتی حه رامکراوه کانت، وده وله مه ندم بکه به چاکه ی خو ت له جگه له خو ت)

[حه سه ن - باش] [(الترمذی) ریوایه تی کردوه]

پیاوئکی به نده هات بو لای پیشه وای ئیمانداران عه لی کوری نه بی تالیب -رهزای خوای لیبیت- که گرپه سستی له گه ل گه وره که ی کردبوو وئه ویش رازی بوو به وه ی خو ی بکریت وئازاد بیت، به لام به نده که پاره یه کی وای له به رده سستا نه بوو بو ئه م کاره، ووتی: من نه و پاره ی له سهرمه ناتوانم بیده مه وه بو به یارمه تیم بده له سهر دانه وه ی ئینجا به پاره بیت، یان به فیرکردن ورئموینی، پیشه وای ئیمانداران ووتی: ئایا هه ندیک وشه ت فیر بکه م که پیغه مبه ری خودا -صلی الله علیه وسلم- فیری کردم؟ نه گهر هینده ی شاخیک وه کو شاخی (سه یر)ی هوزی (ته ی) قهرزت له سهر بیت؛ ئه وای خوای گه وره له جیاتی تو ده یداته وه به ئه وانه ی شایسته یین ورزگارت ده کات له زه لیلیه که ی، بلئی: (اللَّهُمَّ اكْفِنِي: خودایه، رازیم بکه)؛ دوور بخه ره وه ولام بده، (بِحَلَالِكَ: به شته حه لالکراوه کانت)؛ بو هه موو پیوستیه کانت به س بیت، (عَنْ حَرَامِكَ: له شته حه رامکراوه کانت)؛ به وه ی تووشیان بم، (وَأَعْنِنِي: وده وله مه ندم بکه)؛ هینده م پیبه خشه به س بیت بو م، (بِفَضْلِكَ: به چاکه ی خو ت)؛ وبه سه خاوه ت وبه خشنده یی خو ت، (عَمَّنْ سِوَاكَ: له جگه له خو ت)؛ له خولقیئراوه کانت.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/5884>

